

Aforisme

Copyright ©2019 Editura Berg

Copyright ©2019 Adrian Bolocan

Toate drepturile rezervate

Toate drepturile de reproducere, integral sau parțial, prin orice mijloace, inclusiv stocarea neautorizată în sisteme de căutare sunt rezervate. Reproducerea se poate face doar cu acordul scris al editurii, cu excepția unor scurte pasaje care pot constitui obiectul recenziilor și prezentărilor.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOLOCAN, ADRIAN

Aforisme ... / Adrian Bolocan. - București : Berg, 2019

ISBN 978-606-9036-13-6

821.135.1

ISBN: 978-606-9036-13-6

Editura Berg

www.edituraberg.ro

e-mail: redactia@edituraberg.ro

ADRIAN BOLOCAN

AFORISME

2019

Maturitatea stilistică din aforismele lui Adrian Bolocan e oarecum inexplicabilă. De obicei, înțelepciunea vine cu vârsta; francezii au chiar un dicton în sensul acesta: „Si jeunesse savait, si vieillesse pouvait”. Observația nu e valabilă în cazul autorului de față, el pare a fi ajuns (dacă nu cumva s-a aflat întotdeauna acolo) la un nivel de observație și abstractizare a realității propriu filozofiei, în sensul tare al termenului. Iată câteva exemple:

„Suntem atât de disperați să căutăm perfecțiunea, încât nu ne dăm seama că alergăm după o iluzie.”

„Lașitatea este arta celor îndreptățiți.”

„Istoria adevărată este sursa de energie cu care se hrănește viitorul.”

Nu avem însă de-a face nici cu un copil bătrân, nici cu un filozof de cafea. Întâmplarea prieteniei noastre îmi oferă accesul în laboratorul său de creație, și explicația pe care mi-o dau e una pe cât de simplă, pe atât de neașteptată: prin natura profesiei, Adrian Bolocan e obișnuit (și obligat) să observe. Oameni, întâmplări, reacții. Și pentru că nu se oprește la

suprafața lucrurilor, reușește să ajungă la cristalizarea conceptuală; chiar dacă uneori elanul juvenil îl poate face să pară prea impetuos, tranșant ori stângaci. Dar în curgerea ei sinuoasă, uneori sincopată, gândirea autentică este exact așa.

Uneori preferă flash-ul apoftegmatic (nu de puține ori paradoxal, aproape oximoronic):

„Nu pot explica infinitul...e prea scurt.”

Sau

„Minciuna este cea mai bună metodă de supraviețuire.”

Alteori, cogito-ul are reflexul liric (foarte probabil inconștient) al metaforei:

„Vreau să îmi aud gândurile citindu-mi respirația.”

I s-ar putea reproșa lui Adrian Bolocan cultivarea truismului. Acuza nu e decât în parte justificată; e drept că „nimic nu e nou sub Soare”, dar nu e mai puțin adevărat că filozofia (de la Wittgenstein încoace) e o chestiune de limbaj, de „punere în text”. În acest sens, scriitura lui nu e o sumă de poncife, ci un set de axiome corect formulate. Păstrând proporțiile, i se poate atribui și lui calificativul de „dascăl de înțelepciune”.

Sunt încredințat că, dacă Adrian Bolocan va trece peste modestia și discreția structurii sale, va deveni un autor de care vom mai auzi. Nu pot, așadar, decât să salut acest prim pas.

Virgil Borcan

TIMPUL

IUBIRE, SUFLET

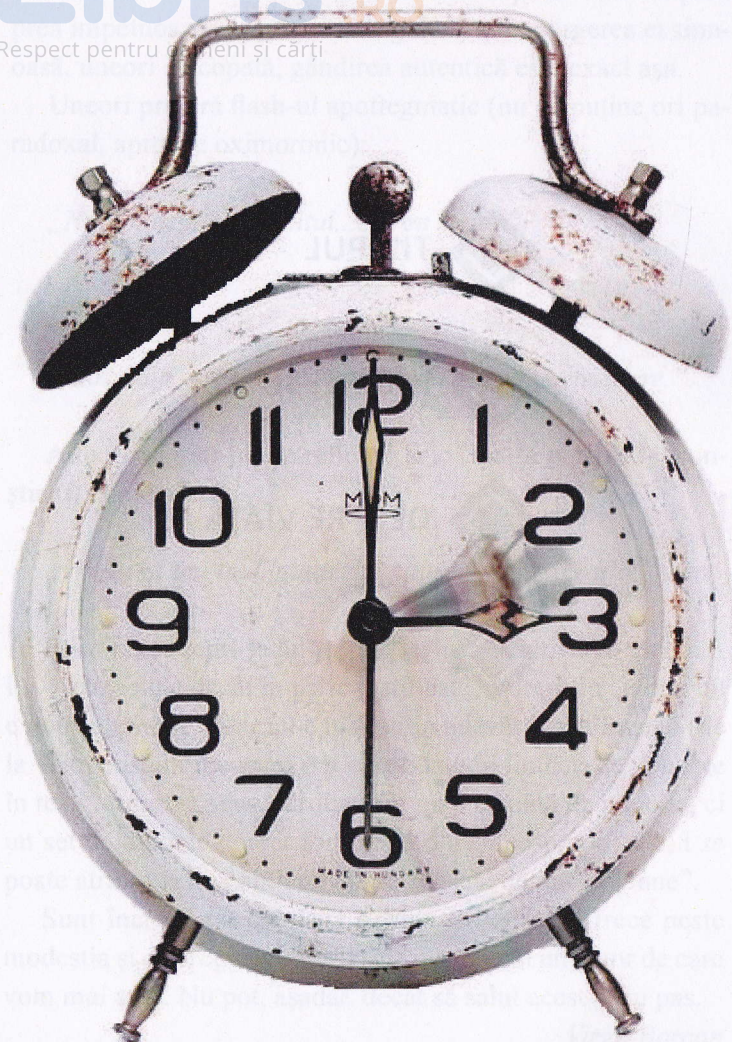
DESPRE VIAȚĂ

ISTORIE

Libris

Respect pentru oameni și cărți

TIMPUL

Timpul e infinit, dar limitat.

Secunda nu are 60 de milisecunde... ci are un infinit de trăiri pe tot pământul.

Timpul e cel mai răbdător cu el însuși.

Timpul este relativ pentru că este condiționat de către NOI.

Ceasul vieții nu are nevoie de baterii... Ci doar de timp.

Prețuiți totul la timpul lor, nu la trecut.

Timpul este atât de prețios, încât nu va exista niciodată o monedă de schimb pentru el.

În viață nu trebuie să grăbești oamenii... lasă timpul să o facă.

Un minut de timp este un minut de viață.

Un minut de timp este un minut de viață.

Un minut de timp este un minut de viață.

Un minut de timp este un minut de viață.

Infinitatea timpului e cuprinsă într-o secundă.

Sentimentele nu se măsoară în timp, ci în fapte.

Timpul fiecăruia este diferit de timpul celorlalți.

Timpul și iubirea sunt limbaje universale.

Timpul liber a devenit atât de scump, încât aurul
și-a dat demisia din tabelul lui Mendeleev.

Vârsta fizică e doar un număr în infinitatea timpului.

Timpul se comprimă în favoarea uitării.

Nu pot explica infinitul... e prea scurt.